

1761
Kopier

Marfch-Wifa.

För

Finska Militären

i största wälmening sammanfkrifwen

af

Petrus Månson från Lunda.

[P. m. F. Lundberg]

Andra Upplagan.

WASA, 1855.

Tryckt hos Paul Tikkanen.

Large, faint, mirrored text or stamp, likely bleed-through from the reverse side of the page.

IMPRIMATUR.

L. Heimbürger.

Metodi: Jägaretsföret är så härligt ic.

1.

Finsta goshar gerna tåga
Ut att slå med fienden;
Lif och blod de glade våga,
Strida såsom Finste män:
Slå för älskad fosterbygd,
Bringa fienden till blygd.
Sjung fallera fallera falleralla
Falleralla fallera falle ra.

2.

Stolta England, som vill gripa
Hela werlden i din hand,
Lagar må du gerna stipa,
Men ej för vårt fosterland.
Engelsman må se sig om
Hwarför han till Finland kom.
Sjung ::

3.

Fransman! hwad har du att göra
Uti Suomis sköna land?
Tror du att wi ej fått höra
Hur' du blodat har din hand
Uti dina kungars blod?
Wisar det att du har mod?
Sjung ;,:

4.

Fienden är vil — kantanke —
Dermed skryter han så stort,
Will sin bildning åt oss skänka,
Bildning, som han sjelf har gjort.
Dack för gästwan! Wi ha bra,
Som wi sedan gammalt ha.
Sjung ;,:

5.

Engelsman och Fransman måga
Gerna ta hwaran i hand,
Och, som goda wänner, tåga,
Tåga bort till Turkens land.
Ge åt Turken det ni har,
Ge så ni har intet qwar.
Sjung ;,:

6.

Werlden wet hur kriget fördes
Femtifyra, sommaren;
Stora ord det ofta hördes,
Några stott emellan dem.
Striddes wäl om Sweaborg?
Nej, det brändes i Ul'åborg.
Sjung ;,:

7.

Stolte öfwer denna bragden,
Hwaråt kristne ropa sy,
Kursen satts till södra trakten,
Styrdes in wid Carleby;
Men der blef det slut med åran:
Folk det fanns, som waktad' tjäran.
Sjung ;,:

8.

Hett det blef wid Halkukaari,
Fienden skull' der i land;
Blod det flöt, förty förswaret
Leddes af en säker hand.
Mer än hundra engelsmän
Fingo der sitt respas hem.
Sjung ;,:

9.

Flate öfwer den förlusten —
 Som en fjertlös bleswen tupp —
 Swärma de kring finska kusten,
 Bringa finska fartyg upp;
 Krigade med hwem som kom,
 Förde enskildt egendom.
 Sjung ;:

10.

Något stort dock skulle göras
 Att belysa bragder små,
 Något som i werlden höras
 Och förkunnas löna må —
 Styrdes så till Bomarsfund,
 Lågo der i weckor rund'.
 Sjung ;:

11.

Tiotusen Fransmän måste
 Föras fram till Ålands kust,
 För att taga in ett fäste,
 Som försvarades med lust
 Af två tusende soldater —
 Finnar, Ryssar — bra kamrater.
 Sjung ;:

12.

Tänk om Bomarsfund dock färdigt
 Hade varit bygdt ändå,
 Fienden, fullkomligt wärdigt,
 Säkert fått der ännu stå; —
 Nära nog till nordens pol
 Stå som wid Sewastopol!
 Sjung ;:

13.

Så gick striden förra året
 Mestendels med röfweri;
 Hwad i år den för i spåret
 Det ej kunna weta wi;
 Det wi wet', att för vårt land
 Lagit wi gewår i hand.
 Sjung ;:

14.

Ingen båfwan när vårt sinne
 Om och striden heter blir;
 Hwar och en, som ärlig Finne,
 Faran uti ögat ser.
 Med stor lust wi stola slåß,
 Kejsarns ögon se på oss.
 Sjung ;:

15.

När som freden åter ämnar
 Komma till vårt land igen,
 Wapnen wi ifrån oss lemna,
 Ta i plogen såsom män;
 Mödans lön blir ett godt bo
 Der wi wara få i ro.
 Sjung ;:

16.

Eget bo och egen maka
 Finska militären har;
 Sällheten blott den får smaka,
 Som i striden duktig war:
 Finska qwinnan älska kan,
 Men dock blott en tapper man.
 Sjung ;:

17.

Om hushållet skulle börja
 Blifwa alltför manstarkt, då
 Bör soldaten icke förja,
 Bröd nog skola alla få:
 „Ingen nöd och ingen sorg
 Kejsarn fins i Petersborg!“
 Sjung ;: